

Ciężkie straty nieprzyjacielskie

Zatopiono dwa krążowniki, trzy kontrtorpedowce, sześć transportowców, pięć statków desantowych z czołgami oraz uszkodzono liczne okręty. — Zniweczono próbę lądowania pod Trouville

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 10. VI. 1944.
Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:
Wskutek obustronnego wprowadzenia nowych sił, walki na nieprzyjacielskim przyczółku mostowym w Normandii niustannie przybierają na gwałtowności.
Nieprzyjacielska próba wylądowania tuż na południe od ujścia Sekwany pod Trouville została zniweczona ogniem niemieckich baterij nadbrzeżnych wśród silnych strat nieprzyjacielskich. Zatopiono jeden okręt wojenny a pozostałe zmuszono do odwrotu.
Niemieckie walki oczyszczające na wschodnim wybrzeżu rzeki Orne postępują pomyślnie. Nieprzyjacielskie kontrataki przeciw Touffreville zniweczono.
Na obszarze Caen-Bayeux trwają ciężkie walki czołgów. Po zawziętych walkach udało się tam nieprzyjacielowi cofnąć niemieckie pozycje zabezpiecza-

jące, za którymi koncentrują się niemieckie rezerwy.
Na półwyspie Cherbourg trwają zawzięte walki.
Niemieckie oddziały walczą dzielnie przeciw nieprzyjacielskim oddziałom oraz przeciwko przeważającemu lotnictwu. Na całym froncie wiele okrążeń wśród silnych strat nieprzyjacielskich, zwłaszcza jego wojska desantowe, poniósł ciężkie krwa we straty.
Niemieckie morskie siły zbrojne i samoloty bojowe zadaly również wczoraj nieprzyjacielskiej flocie desantowej ciężkie straty. Przy zachodnim wylociu Kanalu lekkie morskie siły zbrojne zetknęły się z nieprzyjacielskimi przeważającymi oddziałami krążowników i kontrtorpedowców. W ciągu kilkugodzinnej twardej utarczki uszkodzono torpedami ciężko

nieprzyjacielski krążownik i kontrtorpedowiec. Stracono jeden własny kontrtorpedowiec.
Podczas utarczek niemieckich zbrojnych sił ubezpieczających z nieprzyjacielskimi ścigaczami u miejsc lądowania i w Kanale uszkodzono kilka nieprzyjacielskich statków. Stracono trzy własne statki strażnicze.
Od 6 czerwca marynarka wojenna i lotnictwo oraz baterie nadbrzeżne marynarki wojennej i armii lądowej zatopiły 2 krążowniki, trzy kontrtorpedowce, 6 transportowców o łącznej pojemności 38000 TRB, 5 statków desantowych przewożących czołgi o łącznej pojemności 15700 TRB i 7 łodzi desantowych dla transportu czołgów o pojemności 2600 TRB.
Przez celne pociski torpedowe, bombowe i artyleryjskie uszkodzono ciężki krążownik, 3 dalsze krążowniki i 6 kontrtorpedowców, 5 ścigaczy, 8 transportowców o pojemności 41000 TRB i 14 specjalnych statków desantowych.
Ponadto zatopiono albo uszkodzono liczne mniejsze statki desantowe oraz łodzie szturmowe. Wiele okrętów wojennych i desantowych trafiło na niemieckie zapory minowe. Straty, które przeciwnik przy tym poniósł wynoszą co najmniej 20 większych i mniejszych jednostek. Do tego dochodzą jeszcze małe statki desantowe.
We Włoszech punkt ciężkości walk również wczoraj leżał ponownie na odcinku frontu na zachód od Tybru. Przeciwnik atakował tu niemieckie straże tylnie silnymi oddziałami czołgów i po gwałtownych walkach wdarł się do Viterbo.
Na wschód od Tybru nieprzyjacieli podąża wśląd za niemieckimi ruchami odwrotowymi w górach Sabińskich i na południowych stokach Gran Sasso, również nadal bardzo opieszale,

wstrzymywany przez straże tylne i liczne zburzenia na drogach.
W ciężkich walkach odpierających dni ostatnich szczególnie się odznaczyła grupa bojowa 4 niemieckiej dywizji spadochroniarzy pod dowództwem majora Gericke, skutecznie wspierana przez czołgi szturmowe 216 oddziału czołgów szturmowych, oraz oddziały włosko-republikańskiego faszystowskiego pułku spadochroniarzy „Folgore” i włoskich kanonierów artylerii przeciwlotniczej w bateriach niemieckiej artylerii przeciwlotniczej.
Ciężkie samoloty bojowe atakowały w nocy na 10 czerwca skupienia statków pod Nettuno i uszkodziły przy tym 6 statków nieprzyjacielskich.
Na Wschodzie poza miejscowymi walkami na obszarze na północ od Jasi i na Podkarpaciu nie komunikowano o żadnych szczególniejszych wydarzeniach.
Na obszarze zaplecza północnego odcinka zakończono pomyślnie akcję przeciw bandom przeprowadzoną w ciągu siedmiodniowych walk wśród uciążliwych warunków terenowych przez wojska ubezpieczające i lotwskie oddziały policyjne armii lądowej. Wielkie oddziały band rozbito i przyczyniono nieprzyjacielowi wysokie krwawe straty. Poza tym bolszewicy stracili 850 jeńców i liczną broń wszelkiego rodzaju.
Północno-amerykańskie bombowce przeprowadziły w godzinach przedpołudniowych 9 czerwca atak terrorystyczny na miasto Monachium. Powietrzne siły obronne zestrzeliły 35 samolotów nieprzyjacielskich.
Odosobnione samoloty brytyjskie zrzuciły ubiegłej nocy bomby na obszar miasta w Berlinie.

Wielka nieprzyjacielska jednostka morska zniszczona przez lotnictwo niemieckie Eksplozja olbrzymich rezmiarów

BERLIN. (DNB). W nocy z czwartku na piątek były zalogi niemieckich statków strażniczych świadkami największej katastrofy okrętu, jaka zdarzyła się dotąd, zebranych przy wybrzeżu normandzkim jednostkom brytyjskiej marynarki wojennej. Mimo silnego, sięgającego na kilka kilometrów ognia nieprzyjacielskich dział przeciwlotniczych, atakowały niemieckie samoloty bombowe, krótko przed północą, bez przerwy. Nagle, w samym środku skupionych okrętów nastąpiła eksplozja olbrzymich rezmiarów. Szeroki słup ognia uderzył wysoko w niebo, fontanna kawałków okrętu trysnęła i oświetliła ciemne, nocne niebo. Mimo,

że byliśmy oddaleni, od miejsca wypadku o 40 mil morskich, mówi załoga łodzi strażniczych, mogliśmy przez pełnych 40 minut obserwować śmiertelną walkę dużej jednostki. Po pół godzinie zmieniły się płomienie w czarną chmurę, która rozciągnięta na przestrzeni 20 mil morskich dotarła do naszych stanowisk, znajdujących się u ujścia Sekwany. Nad ranem w piętek można było zaobserwować szeroki strumień oliwy i części okrętowych, pływających po Kanale. To były pozostałości jednej z wielkich jednostek floty inwazyjnej, która została zniszczona na skutek działania niemieckiego lotnictwa.

Do tej pory wprowadzili Niemcy tylko część swego lotnictwa i marynarki wojennej

MADRYT. (DNB). Polityczni i wojskowi współpracownicy hiszpańskich czasopism podkreślają po upływie 48 godzin od chwili rozpoczęcia inwazji, że anglo-amerykańskie podwójne zadanie opanowania w tym okresie czasu jednego z większych portów i przez wysadzenie na ląd dużej ilości żołnierzy rozpoczęcia jaknajszybszej ofensywy, zostało chybiłone.
Korespondent wojenny Manuel Aznar pisze w „Arriba”: „Niemiecki spółoś wnet zmieni swe oblicze. Nastąpi to w tej chwili, kiedy do działań wkroczy niemiecka marynarka wojenna w całej swojej potęgze. Wtedy będziemy świadkami tak wielkich rozgrywek, wobec których obecne działania w Normandii będą mało znaczącymi epizodami. Do tej pory wprowadziła Rzesza Niemiecka tyl-

ko małą ilość swego lotnictwa. Wojska pancerne i oddziały specjalne czekają wzmocnione w pogotowiu. Spadochroniarze i artyleria jeszcze odpoczywają. Dywizje grenadierów czekają na rozkaz, który będzie początkiem decydującego zderzenia. Tymczasem walczą tylko straże przednie, armia, której wyznaczona została obrona Rzeszy Niemieckiej jeszcze czeka w pogotowiu”.
„Arriba” podaje na podstawie pewnego londyńskiego komunikatu: Oficjalne czynniki w Londynie wyjaśniają, że trudności lądujących oddziałów rosą z godziny na godzinę. Walka nie jest tak łatwa, jak to Londyn ze względów propagandowych w pierwszych godzinach ogłosił. W wielkim napięciu oczekuje się inicjatywy ze strony Rosji Sowieckiej

Zbombardowanie francuskiej miejscowości odpustowej

Anglo-amerykańskie bomby zn szczyty prawie całkowicie Lisieux w Normandii

PARYŻ. (DNB). Znana francuska miejscowość odpustowa Lisieux w Normandii została w wtorek prawie całkowicie zniszczona przez anglo-amerykańskie bombowce. Między innymi zniszczona została kaplica, w której znajdował się grób francuskiej świętej narodowej, Teresy z Lisieux.
W czasach pokojowych zdążyła do Lisieux setki tysięcy pielgrzymów, którzy udawali się do grobu świętej Teresy, szukając uleczenia swych cierpień.
PARYŻ. (DNB). Wiadomość o bombardowaniu znanej francuskiej miejscowości odpustowej Lisieux, przy czym znana bazylika w tej miejscowości została bardzo ciężko uszkodzona bombami, wywołała w tutejszej prasie wielkie oburzenie. Gazety zwracają przede wszystkim uwagę na zbombardowanie bazyliki, którą swego czasu konsekrował były legat papieski Pacelli, dzisiejszy Papież, oddając w ten sposób cześć jej patronce, św. Teresie od Dzieciątka Jezus. Gazety wyrażają zdanie, że wiadomość o zburzeniu

bazyliki szczególnie bolesną musi być dla Papieża.
X
Wielu z nas przyjmie z ogromnym oburzeniem wiadomość o zburzeniu świętych miejsc w Lisieux przez lotnictwo anglo-amerykańskie. Wiemy wprawdzie, że angielscy i amerykańscy lotnicy i dotychczas mało zwracali uwagi na zabytki kultury i świętości religij, okazując gotowość w niszczeniu najwspanialszych budowli sztuki chrześcijańskiej w Kolonii i w Rouen i zryć spustoszenia nawet w Rzymie. Bez względu na zburzenie świętych miejsc w Lisieux stanowi zatem w zasadzie jeno potwierdzenie tego, co już wiadome nam jest o charakterze prowadzenia wojny przez Anglo-Amerykanów.
Lecz niejednemu może ta właśnie zbrodnia, dokonana na najbardziej czczonym miejscu pielgrzymek winna otworzyć oczy na to, jakimi to podarunkami obdarzają „wybawcy” narody europejskie w zaciętej i krwawej rzeczywistości wojennej.

Pierwszy krzyż rycerski na froncie inwazji

BERLIN. (DNB). Na wniosek naczelnego dowódcy marynarki wojennej, Wódc Niemiec nadał Krzyż Rycerski do Żelaznego Krzyża kapitanowi korwety Heinrichowi Hoffmann'owi, szefowi łodzi torpedowych w Kanale, za śmiałość i bardzo pomyślnie w skutkach dowodzenie podporządkowanymi mu siłami bojowymi podczas zwalczania nieprzyjacielskiej floty desantowej.
Kapitan korwety Hoffmann od pierwszego momentu inwazji znajdował się ze swym oddzia-

łem co noc w rejonie morskim, odpowiedzialnym przez najsilniejszą nieprzyjacielskie morskie siły bojowe i prowadził swe łodzie z największą odwagą i szczególną brawurą. Zawdzięczając swej wytrwałej woli i nadzwyczajnej żeglarskiej umiejętności, przewycięzał on wszelkie trudności i prowadził swój oddział wielokrotnie z pomyślnym skutkiem do ataku. Stopodowane zostały przy tym co najmniej trzy kontrtorpedowce, z których jeden z wielką prawdopodobnością zatonął.

Stalin przynaglał do inwazji

SZTOKHOLM. Goeteborska gazeta „Ny Tid” podaje z Waszyngtonu komunikat United Press w sprawie dyplomatycznych kulisów frontu inwazyjnego. Według wspomnianego komunikatu Roosevelt złożył już w maju 1942 r. konkretne przyrzeczenie, że front inwazyjny zostanie urzeczywistniony przed upływem 1942 r. Churchill sprzeciwiał się zdecydowanie inwazji na zachodnim wybrzeżu Europy. Lecz Stalin stale domagał się energicznie utworzenia tego frontu i odrzucał wszystkie zaproszenia na wspólne

konferencje. W maju 1943, kiedy Churchill spotkał się znowu z Rooseveltem, byli oni obydwoj bardzo zaniepokojeni o Związek Sowiecki i obawiali się, że cierpliwość Stalina jest na wyczerpaniu. Zanim Churchill i Roosevelt wyjechali do Quebec, czekali aż do ostatniej chwili na to, że Stalin przybędzie na zapropcowaną przez Roosevelta konferencję. Dopiero jednak w Teheranie doszło później do wspólnej konferencji ze Stalinem, gdzie wreszcie uregulowano sprawę frontu inwazyjnego.

Rocznie traci Czungking 1,8 miliona żołnierzy

SZANGHAI. (DNB). Roczne straty armii czungkingkiej w ludziach, rannych, jeńcach, chorzych i dezertach wynoszą ostrożnie licząc 1,8 miliona żołnierzy. Cyfra ta, jak podaje japoński rzeczoznawca wojskowy, została w tym roku znacznie przekroczone. Wspomina on w pierwszej mierze o dużych stratach, jakie poniosły wojska

Czungkingu w rejonie Honan w pierwszej fazie wojny. W czasie tych operacji stracił Czungking jedną armię, cztery armie zredukowano do połowy, trzy zaś do jednej trzeciej. Rzecoznawca zakończył twierdzeniem, że Czungking mimo licznych zapewnień nie jest w stanie przeprowadzić w tym rejonie przeciwofensywy.

Mapa południowego wybrzeża Anglii, kanału La Manche i wybrzeża Północnej Francji, gdzie między Cherbourgim i Le Havre rozpoczęli Anglo-Amerykanie inwazję na Europę.

Amerykański gubernator dla Rzymu

BERNO. (DNB). Jak donosi Exchange-Telegraph z Rzymu, generał włoski Benoitenga, mianowany w tajemnicy przez Badoglio gubernatorem Rzymu, zmuszony był odstąpić swój urząd na rzecz amerykańskiego generała brygady Hume.

